

РЕШЕНИЕ

№ 28426

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2852** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от членовете на УС Р. Ц. и В. С., чрез юрк.С. Т., срещу Решение № Ж-94 от 05.02.2026 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на разпределителното дружество са дадени задължителни указания да изпълни задълженията си по чл.9.2. от Договор за присъединяване №[ЕГН]/03.02.2023 г., като изгради и въведе в експлоатация описаните в Договора съоръжения и в едномесечен срок след приключване на дейностите да представи доказателства на Комисията за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на административно производствените правила и в нарушение на материалноправни разпоредби и не съответства на целта на закона. Развити са съображения, че дружеството е предприело действия по изпълнение на посочения договор за присъединяване, но предвид законоворегламентираните етапи на изграждане на съоръженията и сроковете за тяхното осъществяване са независещи от ролята на електроразпределителното дружество. Моли съда да отмени процесното решение и да му присъди сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от юрк.С. Т., който поддържа жалбата. Счита, че решението на КЕВР е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено от съда. Допълнителни съображения излага в писмени бележки по делото.

Ответникът–Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б. оспорва жалбата. Счита

решението за правилно и законосъобразно, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок представя становище.

Заинтересованата страна – Д. Т. Г., редовно уведомена, представлява се от адв.С., която изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да остави в сила решението на КЕВР.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-13-62-156/28.11.2025г., подадена от Д. Т. Г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, относно забавена процедура по присъединяване на обект за потребление на електрическа енергия. Г-жа Г. е отправила искане КЕВР да извърши проверка и да разпорежи на електроразпределителното дружество да предприеме действия по изпълнение на договорните си задължения по Договор за присъединяване (ДПЕРМ) № [ЕГН]/03.02.2023 г., за обект, находит се в имот с идентификатор 77246.25.256, [населено място], [община].

Електроразпределителното дружество е изразило следното становище по жалбата: На 13.07.2022 г. „К-Констръкшън Систем“ ЕООД, като собственик на имот с идентификатор 77246.25.256. находит се в [населено място]. [община], е подало заявление за проучване на условията за присъединяване при изграждане на нов обект „жилищна сграда - къща“ в горепосочения имот, както и за временно електрозахранване по време на строителството.

Електроразпределителното дружество е издало становища, с които е определило условията за присъединяване за постоянно и за временно електрозахранване. Предвидено е основното и временното електрозахранване да се осигурят чрез проектиране и изграждане на нова въздушна линия ниско напрежение, продължение на съществуващата мрежа ниско напрежение от БКТП „Б. дел“ до имота с дължина 70 метра. Същите условия са дадени за присъединяването на 10 други обекта.

На 03.02.2023 г. между страните е сключен ДПЕРМ № [ЕГН] за основното захранване на обекта при условията на издаденото становище.

На 27.06.2023 г. присъединяваното лице е подало ново заявление за проучване на условията за присъединяване за временно електрозахранване за строителство, като е заявена промяна на мощността - 6 kW вместо 14 kW. На 06.07.2023 г. електроразпределителното дружество е издало ново Становище №[ЕГН] за временното захранване на обекта от съществуващи съоръжения. На 31.07.2023 г. между страните е сключен Договор за присъединяване № 12051441123 за временно електрозахранване. Приложен е Констативен протокол № 6988366, от който е видно, че на 09.08.2023 г. е монтиран електромер за осигуряване на временно строително захранване.

На 02.04.2024 г. г-жа Г. е подала Заявление за сключване на споразумение към ДПЕРМ № [ЕГН], с което да замести „К-Констръкшън Систем“ ЕООД в правата и задълженията по Договора. Представила е нотариален акт, видно от който е придобила собствеността върху имота. На 17.04.2024 г. е сключено Споразумение № 1 към Договора за присъединяване

Г-жа Г. е регистрирана като краен клиент и за временното електрозахранване. Във връзка с искането ѝ същото да бъде регистрирано като битов обект е уточнено, че строителството не може да се квалифицира като потребление за битови нужди. Съгласно действащото законодателство и трайната съдебна практика основният критерий за разграничение на понятията „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ и „потребител на електрическа енергия за небитови нужди“ е нуждите, за задоволяване на които се купува/ползва енергията. Временното електрозахранване по чл. 7, ал. 1, т. 8 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи (Наредба № 6) се предоставя за целите на осъществяване на

строително-монтажни работи за изграждане на нов обект по смисъла на Закона за устройство на територията (ЗУТ). Преди въвеждане в експлоатация на обекта и на съоръженията за присъединяването му към електрическата мрежа, в същия не следва да се задоволяват битови нужди.

По повод поставените от жалбоподателката въпроси за етапа на изграждане на присъединителните съоръжения, е посочено, че ЕРМ Запад своевременно е предприело необходимите действия за изпълнение на Договора за присъединяване.

Съоръженията се изграждат по реда на ЗУТ, което налага изготвяне и съгласуване на инвестиционен проект, упражняване на строителен надзор, издаване на разрешение за строеж, съставяне на протоколи по време на строителството и въвеждане в експлоатация. Те служат за присъединяването на няколко обекта по няколко договора за присъединяване към електрическата мрежа, вкл. по Договор № [ЕГН].

Електроразпределителното дружество е възложило изготвяне на инвестиционен проект на правоспособен проектант по реда на Закона за обществените поръчки. Проектът е изготвен и е съгласуван от електроразпределителното дружество на 16.05.2023 г.

В съответствие с изискванията на ЗУТ проектът е съгласуван, както следва:

- с „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД на 28.06.2023 г.;
- с ОД на МВР С. - сектор „Пътна полиция“ на 21.07.2023 г.;
- с „Виваком България“ ЕООД на 25.07.2023 г.;
- с РС „Пожарна безопасност и защита на населението“ на 25.08.2023 г.

Тъй като част от трасето на новата мрежа ниско напрежение преминава извън границите на урбанизираната територия, е установена необходимост от одобряване на проект за Г1УП - парцеларен план. Проектът е внесен на 20.10.2023 г. и е одобрен с Решение № 45/25.04.2025 г. от Общински съвет - Б., което е обявено в Държавен вестник, бр. 53/21.06.2024 г.

На 03.12.2024 г. е депозирано уведомление за инвестиционното намерение до Регионална инспекция за опазване на околната среда и водите.

Изготвен е комплексен доклад за оценка на съответствието, който е внесен в [община] на 28.01.2025 г. На същата дата е издадено Разрешение за строеж (РС) № 18/28.01.2025 г., влязло в сила на 19.02.2025 г.

Съгласно становището на ЕР 3. към жалбата, към момента бил подписан Акт-образец № 2а за откриване на строителната площадка. Извършено е трасиране и предстои изпълнение на строително-монтажните дейности.

Изготвен е Доклад от дирекция „Електроенергия и топлоенергетика“ вх. № Е-Дк-135 от 29.01.2026г., с който е предложено на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 КЕВР да вземе решение за даване на задължителни указания на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, като е приложен и проект на решение. На закрито заседание на КЕВР, проведено на 12.07.2023г. от 10:58 ч. в състав „Енергетика“, е приет доклада и предложеното решение.

С оспореното Решение № Ж-94 от 05.02.2026 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, е приела жалбата на Д. Т. Г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за основателна и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок от получаване на настоящото решение да изпълни задълженията си по чл. 9.2 от Договор за присъединяване № [ЕГН]/03.02.2023 г., за обект - жилищна сграда в имот с идентификатор 77246.25.256, находящ се в [населено място], [община], като изгради и въведе в

експлоатация описаните в Договора присъединителни съоръжения; 2. В едномесечен срок след изпълнение на указанията по т. 1 да уведоми Комисията.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай се установява, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59, ал.1 АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа – издател на акта. Решението е издадено с посочено правно основание – 22, ал.1 от ЗЕ, във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейности в енергетиката.

Не е налице съществено процесуално нарушение във връзка със срока за постановяване на акта. Съгласно чл. 22, ал. 4 ЗЕ при жалби по ал. 1, т. 1, 2 и 3, включително подадени по ал. 2, когато не е постигнато доброволно уреждане на спора или при отказ на страна от доброволно уреждане, комисията взема решение по жалбата в срок два месеца след получаването ѝ. Този срок може да бъде удължен с още два месеца, ако естеството на спора налага събиране на допълнителни данни и информация от комисията. Със съгласие на жалбоподателя удълженият срок може да бъде продължен с още два месеца.

В случая жалбата срещу акта е постъпила в КЕВР на 23.02.2026г., а решението е постановено на 05.02.2026 г. Видно е, че в случая същото е постановено след изтичане на законоустановения двумесечен срок, като липсват на данни за удължаването му по изр. трето от разпоредбата със съгласието на жалбоподателя. Съгласно нормативната уредба, в случая няма основания да се приеме, че срокът по чл. 22, ал. 4 е преклузивен. С оглед на това следва да бъде съобразено, че съгласно трайната съдебна практика съществено е процесуалното нарушение, което е повлияло на съдържанието на акта или е ограничило правото на защита на неговия адресат. В настоящия случай не е налице нито едно от двете. Постановяването на акта след законоустановения срок за това не преклудира възможността на органа да се произнесе по жалбата и в същото време не се е отразило по същество на волеизявлението му. Освен това актът е мотивиран, следователно адресатът му е запознат с основанията, които са обусловили конкретното разпореждане, а от друга страна, правото на защита на жалбоподателя е упражнено с подаването на жалба срещу него, която е предмет на настоящото съдебно производство.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с

изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

От събраните по делото доказателство се установи, че за имот с идентификатор 77246.25.256, [населено място], [община], е сключен Договор за присъединяване № 12051441123/03.02.2023 г. с „Електроразпределително дружество Запад“ ЕАД, а на 17.04.2024 г. с оглед смяната на собствеността на имота е сключено Споразумение № 1 към Договора за присъединяване с Д. Т. Г. като нов собственик.

С подписването на Договора страните са се споразумели за клаузите, посочени в него. Същият е действащ, породил е своето правно действие и последици и е обвързал страните по него със съответните права и задължения. Не е предоставена информация Договорът да е оспорен по съдебен ред и същият не е прекратяван.

В Договора страните са уговорили необходимите съоръжения, които следва да се изградят за присъединяването на обекта, както и сроковете, в които съоръженията следва да бъдат изградени и въведени в експлоатация. В чл. 9, ал. 2 от ДПЕРМ е уредено, че срокът за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръжения за присъединяване е 8 (осем) месеца, считано от датата на влизане в сила на разрешението за тяхното изграждане.

В случая срокът за изграждане на присъединителните съоръжения започва да тече след влязло в сила РС по ЗУТ за изграждане на присъединителните съоръжения (арг. чл. 9, ал. 2 от ДПЕРМ). От документите и информацията по преписката се установява, че към момента, от страна на дружеството са предприети следните мерки: изготвен е проект и същият е съгласуван със съответните инстанции и експлоатационни дружества. На 28.01.2025 г. [община] е издала РС № 18, което е влязло в сила на 19.02.2025 г. Дружеството е възложило строителните и монтажни работи, като за започването им е било необходимо подписване на Протокол за определяне на строителна линия и ниво на строежа - Приложение № 2а. Срокът за присъединяване на обекта започва да тече от влизането в сила на РС - 19.02.2025 г. и е 8 (осем) месеца - до 19.10.2025 г.

Правилно КЕЕВР е установила, че е налице неизпълнение от страна на ЕРМ Запад ЕАД на процедурата по изграждане на присъединителните съоръжения, която е трябвало да бъде извършена в осем-месечен срок от влизане в сила на РС - чл. 9, ал. 2 от сключения Договор за присъединяване. Съгласно чл. 76, ал. 4, т. 8 от Закона за енергетиката в правомощията и компетентността на КЕВР е да направи проверка на основателността на жалби за договорни нарушения. В конкретния случай е налице неизпълнение по отношение на срока за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, и като такова следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град,

Трето отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД,[ЕИК], чрез юрк.С. Т., срещу Решение № Ж-94 от 05.02.2026 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД,[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 102,26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.